

at han nu havde faaet det Garn ødelagt, som han med saa store Forhaabninger havde udspændt der i Huset. Han undte ikke sin gode Ven saa smuk en Kone. Og forøvrigt fandt han, at Jørgen Berg var bleven utaaelig vigtig og trængte til at dukkes. Han havde allerede længe omgaaedes med Planer om at skrive et dræbende 5 Akts Satyrspil om disse Kraftgenier fra Landsbyen, der kom til Hovedstaden og blæste sig op. I de tre Aar, der var gaaet siden hans højt berømte Fiasko, var han dog ikke kommen længere end til Personlisten og Aktinddelingen. Men nu skulde der gøres Alvor af Sagen. Optrinet i Aften havde givet ham den rette Blodsmag i Munden. Imorgen den Dag skulde der tages fat med opsmøgede Ærmer. Og han var ikke i Tvivl om, at det dennegang vilde blive den Verdenssukces, som han alene fandt det Umagen værd at ulejlige sit Talent for.

DA de var kommen ned paa Gaden, tog Frøken Susse sin Ven under Armen, og idet Mads Vestrup paa Landboeres Vis vilde gaa ud paa Kørebanelen, trak hun i sin endnu ikke overstaaede Forskrækkelse ogsaa ham til sig med den anden Arm. Det skete med en Naturlighed, saa Mads Vestrup, hvor betuttet han end i første Øjeblik blev, ikke